

Назѣнаменѣмъ во сѣи Япостолѣ книгѣ когѣтъ ѣзѣ папа
Дне Темѣлковичѣ ѿ Рѣдовишѣ дойдѣхѣ ѣ село Рѣковѣ за
 да сѣжѣмъ бѣлгарски церкѣвни редѣ и сѣвѣки дрѣвѣи редѣвѣ
 бѣлгарски ѣ не дрѣвѣи. 1866: апрѣлѣ 18 папа **Дне Темѣлковичѣ**).

13. — Струмица. Струмичанинѣтъ Нако Божикѣ се
 преселилѣ въ Русѣи и се записалѣ презѣ 1757 г. въ Нѣ-
 жинѣ, въ грѣцката колонѣи, като бѣлгаринѣ: „Нако Божикѣ
 булгаринѣ македонской провинѣи з мѣстечка Струмица,
 находитѣся въ Нѣжинѣ съ 1757 г.“ (Трудѣ XII Археол.
 съѣзда. Томѣ II. Москва 1905, стр. 225).

14. — С. Велюса, Струмишко. Тамѣ се намира
 старѣ монастирѣ, посветенѣ на Св. Богородица Милостива,
 на грѣцки Ἑλεούσα, отгдето е дошло и името на селото —
 Велюса. Монастирѣтъ е билѣ съграденѣ или възобновенѣ
 коренно отѣ струмишкия епископѣ Мануила въ 1080 г. и
 причисленѣ къмѣ независимѣтъ, ставропигиални монастири.
 Ако и въ областѣта на Охридската бѣлгарска архиепископѣи
 и въ Струмишката епархѣи, монастирѣтъ, благодарение на
 даденѣтъ му отѣ императорѣ Алексѣи Комнинѣ въ 1085 г.
 правдини, останалѣ независимѣ. Срв. L. Petit, Le monastère
 de Notre-Dame de Pitié en Macédoine (Изв. Рус. Арх. Инст.
 въ К-лѣ, VI, 1, стр. 1 сл.)

Надѣ външната врата на храма е издѣлбанѣ на хубавѣ
 профилуванѣ мряморѣ следниятѣ надписѣ:

† Ἐνεουργίθη ὁ ναὸς οὗτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς
 Ἑλεούσης ἐξ αὐτῶν θάθρων παρὰ Μανουὴλ μοναχοῦ καὶ γεγο-
 νότως ἐπισκόπον Τιβερίουπόλεως: ἐν ἔτη τῷ σφπῇ ἰνδ(ικτιῶνι)
 γ † :

(Възобнови се отѣ основи тоя храмѣ на пресветата Бого-
 родица Милостива отѣ монаха Мануила, бивши епископѣ на
 Тивериополѣ (Струмица). Въ година 6588—1080, индиктѣ 3).

Надѣ вѣтрешната врата на храма стои другѣ мряморенѣ
 надписѣ, който разчлененѣ дава четѣри 12-срични стиха:

Πάσας τεθεικῶς εἰς σέ μου τὰς ἐλπίδας ∴
 Ὡ μ(η)τερ ἁγνή καὶ ἐλύσις τοῦ ἐλέους : †
 Ποιμὴν μοναστῆς Μανουὴλ σὸς οἰκέτης :
 Καὶ τόνδε σοι δέσποινα σηκὸν προσφέρω